

և | (+ +) կը վերցնէ կը փնայնէ ազատատ

որք ժամանակէն որ զոր ատեն վար-
կեշտ դիտողաց և ընթերցողաց աչքն ե-
ռւ ա'յնմը կը վիրաւորեն: Անպար-
կեշտ կանանց չափազ ործողներուն դէմ
էն և՛ Երանայի Երանայի Երանայի Երանայի

որք ժամանակէն որ զոր ատեն վար-
կեշտ դիտողաց և ընթերցողաց աչքն ե-
ռւ ա'յնմը կը վիրաւորեն: Անպար-
կեշտ կանանց չափազ ործողներուն դէմ
էն և՛ Երանայի Երանայի Երանայի Երանայի

(«Էտա») կը վերցնէ կը փնտցնէ
դիւրեւոր, լուսընթաց ու պատ-
ողը ժամանակէ մ'ի վեր ամե-
կեշտ դիտողաց և ընթերցող-
ու ախմայք կը վերադարձնէ,
կեշտ կանանց շահագործողն,
շոր օրէքին հաստատման սպ-
արդէն այն կարգի լատեղա-
մանց մէկ մասը բռնուեցաւ:
Ենթադրուեցաւ, և երբ օրէքը
արիւրի, այն աղտոտ դործի-
տանքին հեռաւոր զարթոյթ-
գիրի աքաղաղն վերջին
ռախարուծին իւր բռնած
բով իր ցուցնէ թէ գրաւի
սրուեալական հրապարակոյ
բարոյականութեան չափ մը
բուն նոյն իսկ Փաղիղի պո-
լեն կրնար հանդուրժիլ այլ ե-

Ի ՍԵՒ ՄՈՂ

Զարկն կայտարարան գեղը
նաւ ի խրմի ներկայութեան
Սեւ Մոլոս ուռապան նաւ
մեծ հանդէս մը պիտի կատարէ
կայտութեան ն. Ղեհախառութեան

ԻՈՂԱՏԱՅԱԿԱՆ ԽԵՒԻՐ

Փառելեանք այնքան ապա-
հանգուցալ Փառելիի համար
միոյն տարու իւր մահմամբ
մնացեալ երեւոյթանական
որ Անդրիկ երեսփ. Ժողովը
տաքի անդ ամենեւնի երկուստայ-
կոտ տարբարուն ժը, Պ. Ծօն Ան-
ժողովարդ թէ իւր ձեռքին մէ-
նուած մէկ լծուլուն ժառնգ
տեսած զոյգ իր թոշուռնէ նա-
ժար է, հրամարնեցաւ իւր պա-
ն է ի Գորը ընտրելի հանդի-
լորէս յայրդք Փառելիի, հակա-
նէյեանք անոր դէմ ճակատ
գլ. Մարթին Զավլին, Ըն-
պարարն իրաւունք պայտը
և երկույն Գորքի հիւանդանոց
դռուեցան աւելի քան երեք
յետուն անհրաժ. զէ ատեն
պերճախօսութեան հոսանքին
ոստատեցաւ հոսած էր միւս
Իստիպէտ հեռաւոր կըր ծանո-
կափառելեանն յաղթանակ

Իմ հասկացաւ թէ իւրանտացի

լով հասկցաւ թէ իւրանտադրի վրդեան ստուար մեծամասնութեամբ հաղթանք տար իւրանտացի կղերքի նորոգութեամբ, միտքը դրած տնի Պ. Կլատթթնի, յուսալով իրական ապաստան կուսակցութեան զօրակցութեամբ ի դուրսն իւրանտական դասն. Այսպէս իմեցան, հակափառանքի Բորք տարած յաղթանակի, Փէրայ իրենց տարած ուրիշ ընկալողութիւններէն ետքը, կուսայտ մը տալ Պ. Կլատթթնի, իւրանտական կը զօրցնէ Ազատ յաղթութիւնն առաջիկայ տարիներու իրանական ընդհանուր թիւանց մէջ:

պա. | ցէ անկից աւելի անճանաչ :

Գէ անկից աւելի անճանաչ,
 Գարաշորը զար ձգելէ ետք
 նորէն զոցեց,
 ինչըարիւս մը մտնողեցաւ ա
 ցը:
 Այսպէս իրարու յախորդեցին
 վերինը,
 Եւ վերջապէս կարգը Լիւթին
 Մտապն անոր մտեցաւ:
 —Պարոնը կըլէ թէ շատ ստի
 քործ ունի, տիկին...
 —Բայց...
 —Իրեն կը սպասեն... պար
 ղաքը կը ձնայ: Աւստիս ճիշտ
 նախ է:
 Բախին միջ կտաքն մը Թաւա
 ուեցաւ:
 —Տիկինը կընայ լսել կտաքն
 —կապաշմ ձեզ, պարոն:
 Ռէշ... Գ. Լաւաւտեհ, Լաւա Լի
 ղիթինքն զայով, Լոսեք որ շատ կը
 Մտապն զԼեւը ճամուկեց:
 Դուրս ելաւ սակայն և Հինգ
 նէն վերադարձաւ:
 —Պարոնը պիտի ընդունի տի
 կինը, գարաշորեանէկին միջ, Հաքուած
 եթէ տիկինը ճամբ:
 —Այո, ըսաւ Լիւթ... Իրաւ
 նիմ մերթեւոյ, զգուարական ըլ
 նաւն թաւ, ամեն բան պիտի
 ետ չի դառնարու Համբոյ:
 —Ուրեմն, տիկինը թող Համբ
 տեւի:
 Լիւթ Հնչապաղեցաւ:
 (Շարուն)

